

DIN NÄSTA

En tidning från Räddningsmissionen

Nummer 3, 2019

Tema:
Barn &
Ungdom

– Vi hade inga kontakter i det svenska samhället, nu har vi fått nya vänner!

Aref och Nasin från Afghanistan har fått varsin fadder via Räddningsmissionen.

● SID 4

– De är verkligen som mina föräldrar. Jag är så tacksam för allt som familjen gjort för mig.

Haroon Saide berättar om hur det var att bo i ett familjehem.

● SID 8

Aktuellt

Hyr ut genom Hjärterum!

Har du ett rum, en källare eller kanske ett fritidshus som du inte använder? Hyr ut till oss! Hjärterum är ett projekt för att motverka den stigande hemlösheten. Via Hjärterum kan du hyra ut i andrahand på ett tryggt och smidigt sätt, då Räddningsmissionen står som garant på kontraktet. Läs mer på hjarterum.com

Bli månadsgivare!

Ett månadsgivande betyder att mesta möjliga del av din gåva går direkt till vårt sociala arbete. Läs mer på www.raddningsmissionen.se/ månadsgivare eller scanna QR-koden så kommer du direkt till vår hemsida.

Bli scoutledare i Lövgärdet!

Vi letar efter volontärer till vårt nystartade scoutprojekt i Rosa Huset i Lövgärdet. Vi vill ge fler barn i Lövgärdet möjligheten att vistas i naturen och få en meningsfull fritid. Du behövs som ledare! Läs mer på raddningsmissionen.se/ volontaruppdrag-scoutledare

Räddningsmissionen
Nordhemsgatan 12
413 27 Göteborg
Telefon: 031-712 12 00
E-post: info@raddningsmissionen.se
www.raddningsmissionen.se

Ansvarig utgivare
Emil Mattsson

Redaktör
Joachim Lundell, 031-712 12 55

Medarbetare i detta nummer
Joachim Lundell, Alicia Wennstig,
Emil Mattsson, Linus Torgeby & Erika Nordbring.

Omslagsbild
Alicia Wennstig

Prenumeration
Det kostar inget att få
DIN NÄSTA i brevlådan. Hjälp oss
gärna att sprida tidningen.

**Vill du ge en gåva till
Räddningsmissionen?**

Postgiro: 90 04 44-1
Bankgiro: 900-441
Swish: 900 44 41

Kontrollerad och godkänd av
Svensk Insamlingskontroll

Ledare

Livet är inte bara lyckligt

“Det måste ha varit underbart på fjällvandringen?”

Ja, visst var det fint. Men om sanningen ska fram rätt jobbigt också. Att vandra i fjällen med lite för tunga ryggsäckar tär lätt på krafterna. Mygg och skoskav, regn och knäont. Och barn som inte kan acceptera att mobilerna helt tappat kontakten med omvärlden.

Men också detta. Stunder av obeskrivlig lycka. Som när vi sitter där på vårt liggunderlag vid forsen och äntligen får äta vårt mellanmål. Den frystorkade minestrone-soppan, kokkaffet och chokladen med schweizernöt. Ingenting kan vara godare. Ingenting. Verkligheten i ljus. Som förklarad.

Så kanske är fjällvandring lite som livet själv. En hel del möda men också stunder av lycka.

I vår kultur tänker vi inte alltid så. Vi vaggas in i en föreställning om att ett vanligt liv är lika med ett glatt liv. Avviker vi från det är det något fel som genast måste åtgärdas. Men ett sådant liv är en illusion. Så ser det inte ut för människan, vare sig i vår tid eller någon gång tidigare i historien.

Våra barn är särskilt utsatta för denna falska bild av livets förutsättningar. Det är svårt att vara ung. Det har det alltid varit. Vi skulle så gärna vilja skydda barnen från allt som är jobbigt. Få dem att tro att just deras liv ska kunna levas utan smärta. Men vi kommer inte att lyckas. Förre eller senare kommer smällen: det kan vara att någon dör oväntat, att någon man älskar sviker, att pappa grips av polis och hamnar i fängelse eller en plötslig vetskap om att klimatförändringarna går snabbare än vad vi hittills trott.

Vad gör vi då?

Livets baslinje är inte ständig lycka. Job i Gamla testamentet är mer realistisk: ”När livet är som bäst är det möda och fåfänglighet”. Den kristna tron handlar inte om en Gud som garanterar en smärtfri resa genom livet. Tron handlar om en Gud som tar oss i handen och leder genom det gör som ont. Den norske prästen och textförfattaren Björn Eidsvåg beskriver det träffande:

Jag ser att du är trött
men jag kan inte gå alla stegen för dig
Du måste gå dem själv
men jag vill gå dem med dig

Kanske kan vi tänka så också när det gäller barnen. Att vårt uppdrag som vuxna inte är att konstruera en smärtfri vakuuntunnel där de obekymrade kan glida fram genom livet. Utan snarare att ta dem i handen och tillsammans gå igenom det som gör ont.

Ljus och mörker sida vid sida. Och för den som vågar mörkret öppnar sig ofta förtrollade gläntor. Solstrålarna som bryter fram mellan trädtopparna. Ljuset som ger kraft och skapar nytt hopp.

”Varför äter vi inte alltid frystorkade minestrone-soppor?” frågar ett av barnen efter några timmars mödosam vandring. ”Det är ju till och med godare än pizza.”

*Emil Mattsson,
Direktor*

– Man behöver inte göra så mycket, bara umgås!

Räddningsmissionen har mött ensamkommande ungdomar sedan 2011, bland annat via sin fadderverksamhet som startade 2015. Sedan dess har 300 unga matchats med en fadder.

Att vara fadder innebär att bygga en relation och vara en social kontakt för en ensamkommande ung människa. Tvillingarna Aref och Nasin har kommit från Afghanistan till Sverige och hör till dem som fått varsin fadder.

Det är en varm sommardag i Göteborg. Solens strålar har trängt sig in i Räddningsmissionens lokaler där vi slår oss ned. Aref är 18 år och kom till Göteborg från Afghanistan 2015. Det var när han bodde på ett ungdomsboende i Vasastan som en representant från Räddningsmissionen kom och berättade om fadderverksamheten. Samtliga ungdomar på boendet hakade på erbjudandet och fick då varsin fadder.

Arefs faddrar blev ett par i pensionsåldern. Det passade bra för de fick mycket tid tillsammans och till en början träffades de en gång i veckan.

– Nu blir det mer sällan på grund av jobb, skola och familj, säger Aref. Han berättar att de sms:ar ibland, och att de ska ses snart för ett födelsedagsfirande.

Tvillingsyster Nasin kom till Sverige för snart ett år sedan. Hon kom då tillsammans med hennes och Arefs fyra syskon. När syskonen anlände hade Aref redan hunnit studera, lärt sig svenska och börjat arbeta. Jobbet fick han via sina faddrar som hade kontakter inom äldreomsorgen. För honom var det väldigt viktigt att även hans syskon skulle få varsin fadder, vilket de också fick. Att Aref redan var här och lärt sig det svenska systemet gjorde också resan enklare för syskonen, berättar Nasin.

Hennes fadder är en tjej som är några år äldre än henne själv. De har träffats sedan i vintras. På frågan vad de brukar göra svarar Nasin att de tränar tillsammans. Annars brukar de promenera, eller baka.

– Jag har frågat henne om hon kan lära mig baka kanelbullar, skrattar Nasin.

Karin Kylberg som är projektledare för Räddningsmissionens

fadderverksamhet understryker vikten av att få träna svenska med någon, men också att bara umgås. Hon menar att det är vad ungdomarna eftersträvar. – Att lära känna en människa på riktigt.

– Vi har inga kontakter i svenska samhället när vi kommer hit, faddrarna kan hjälpa oss med det, förklarar Aref.

Syskonen berättar att faddrarna har hjälpt dem med allt från flytt och målning av lägenhet till optikerbesök. Nasin säger att hennes fadder är snäll och hjälpsam.

– Hon får mig att känna mig tryggare. Hon har fått mig att våga gå ut och prata med nya människor.

Karin, Aref och Nasin är alla överens om att faddrarna kan hjälpa till med mycket, men att det viktigaste är relationen.

– Man behöver inte göra så mycket, bara umgås, säger Aref.

Fadderverksamheten startade 2015 och finns för ensamkommande unga upp till 21 år. Alla ungdomar har själva aktivt ansökt om en fadder.

Det är tydligt att både Aref och Nasin brinner för att fler ska få samma möjligheter som de fått via sina faddrar.

– En fadder kan hjälpa till med så mycket, säger Aref. Den som vill ha en fadder kan kontakta Räddningsmissionen!

Aref och Nasin vet också att det behövs fler faddrar.

– Våga prova! Du behövs. Det är inte svårt, säger de som en uppmaning till den som funderar på att bli fadder.

Nasin lyser upp och vill tillägga något. – När jag är klar med skolan och universitet och har ett bra jobb, då ska jag bli fadder.

På frågan om vad syskonen drömmer om kommer svaren snabbt.

– Jag vill bli läkare, säger Nasin.

– Jag vill bli tandläkare, säger Aref.

Det råder ingen brist på framtidstro hos syskonen.

Tvillingarna Aref och Nasin är glada och tacksamma över sina faddrar.

– En fadder kan hjälpa till med så mycket, säger de.

 **Bli
Fadder!**

Vi rekryterar, utrustar och matchar etablerade svenskar i alla åldrar med ungdomar som är nya i Sverige. Vill du veta mer? Anmäl dig som fadder eller ansök om att få en fadder – raddningsmissionen.se/fadder eller skicka ett mail till: fadder@raddningsmissionen.se

Så här förverkligar vi barns rättigheter!

BARNRÄTT / TEXT: LINUS TORGEBY

Den 1 januari 2020 blir FN:s barnkonvention lag i Sverige. Det tycker vi på Räddningsmissionen är jättebra! Det kommer stärka vårt arbete med att verka för barn som lever i väldigt utsatta situationer. Dessa barn känner sällan till eller kräver sällan sina rättigheter. Vi hoppas att barnkonventionen kan stödja och tvinga vuxna att på olika sätt verka för att barns rättigheter inte åsidosätts.

För att bli en ännu bättre barnrättsorganisation jobbar Räddningsmissionen med 8 barnrättsprinciper. Varje princip hjälper oss att förbättra situationen kring ett visst ämne. Tillsammans med våra medarbetare har vi tagit fram strategier för hur vi ska jobba för att konkretisera barnkonventionen och våra barnrättsprinciper.

Här kommer några exempel och tips!

BARNRÄTTSPRINCIP 1

Möten i ögonhöjd

Fokusera på barnets möjligheter och vilja att forma sin situation. Passivisera inte barnet utan se det som en aktiv människa som också vill ge och bidra.

BARNRÄTTSPRINCIP 2

Delaktighet

Visa barnen tydligt hur de kan påverka situationen som ni möter dem i. Var noga med att visa vem som är kontaktperson och hur de kan nå den personen. Använd modern teknik!

BARNRÄTTSPRINCIP 4

Vi lyssnar

Har du haft ett möte eller samtal med ett barn så prata igenom det tillsammans med en kollega. Ni kan "efterlyssna" på vad som sades tillsammans på detta sätt. Vad menade barnet, måste vi göra något åt informationen vi fick? Glöm inte sekretessen bara!

BARNRÄTTSPRINCIP 3

Medarbetare

Barn påverkas även om det bara är vuxna i ett rum. Tänk efter vilka barn som påverkas och hur ni ska relatera till dessa barn.

BARNRÄTTSPRINCIP 5

Miljö

Skapa rum i rummet. Det finns platser och miljöer som verkligen inte är anpassade för barn men som barn av olika anledningar vistas i. Det kan innebära att ha liknande kläder, portabel inredning och rutiner som påverkar miljön att kännas barncentrerad.

BARNRÄTTSPRINCIP 6

Information

Använd bilder, tecken och symboler när ni informerar och grunda informationen i relationer. Relationer ger alla inblandade möjlighet att anpassa informationen vilket gör att vi lättare förstår varandra.

BARNRÄTTSPRINCIP 8

Utveckling

Gör en återblick tillsammans med barnen. Hitta på avslutningsritualer och var noga med att ge barn kvitton på vad de varit med om och berätta om vilken resa de gjort och vad de uppnått. Undvik målfokus.

BARNRÄTTSPRINCIP 7

Kontinuitet

Skapa kontinuitet genom rutiner och traditioner och inte bara genom personer. Skapa igenkänning som ger barnet trygghet och förutsägbarhet trots att relationer avslutas

TACK företagsvänner!

Att stödja Räddningsmissionen kan vara ett sätt för företag att samla de anställda kring en gemensam fråga som engagerar. En del företag skänker pengar eller varor, andra bidrar med sin kompetens eller tid.

Huvudpartners

Alexandersson Fastigheter
Elof Hansson
Fiskebäckslöppet
Göteborgs-Posten
Liseberg
Peab
Svenska mässan/Gothia Towers
Wallenstam, Göteborg

Företagsvänner guld

Appva AB
Beiersdorf AB
Inter Terminals
Wallstreet Media

Företagsvänner silver

Arcam AB
Glimstедt
Greencarrier
Järven Healthcare
Lindome Second Hand
Markera Mark
Rotary Lerum
St Lukas
Understandit
Ventilationskontroll Aeolus
Åkeredshallen Livs AB

Företagsvänner brons

BKK Betongkonsulten
Brandwork
BIC
Coldforce
Collector AB
Ektank
Erséus Arkitekter
FAB Agency
Frejs Revisorer
Furetank
Fyrbåksexpressen
GAIS
Global Business Gate Project
Gymkompaniet

Gärdhagen akustik
Göta Par Bricole
Göteborgs Hamn
Hansen
Hotel Clarion Post
Juridiska Byrån
Klädesholmen Seafood
Klädkällaren
Lerums Fritidsgård
Lucky Punk
Lundin Revisionsbyrå
Luxlight
Majornas grafiska
MJ Bok & Media

Proprius förvaltning
Rotary Gamlestaden
Rotary Örgryte
Signmax
Slottsskogens vandrarnhem
Svenska Orient Linien
TMP
Tingstad
Trigger Company
Tärntank
Vinga Ship Management
Zandic management & trading
Yogayama

Företagsvänner

Bosseblom
Brännö fotvärd
Buslandet
Din Bil
Essity
Gunnar Karlsen Sverige AB
Hallsås bygg
Hede Fashion Outlet
Jysk
Järnartiklar AB
Klädkällaren
Liba bröd
Manpower
Newbody
Odd Fellow Rebeckaläger 2

Olj Ola
Perse kommunikation
Randstad
Rotary Frölunda
SBAB
Sirius Shipping
SJ
Slottsskogens vandrarnhem
Stendahls
Technogarden
Teleperformance
Tulip Food Company
Understandit
Unitrafo
Valhallabadet

BLI FÖRETAGSVÄN!

Är du intresserad av ett CSR-samarbete och få mer info vad det innebär att vara företagsvän till Räddningsmissionen?

Kontakta Joachim

Lundell:
joachim.lundell
@raddningsmissionen.se

FAMILJEHEM / TEXT & FOTO : JOACHIM LUNDELL

– Jag hade inte förväntat mig så mycket kärlek från en familj.

– Uppkörningen är klar, nu har jag teorin kvar. Den är svår, det är svårt med språket och så. Haroon Saide, snart 19 år, ser fram emot att få ta sitt körkort. Haroon har bott i ett av Räddningsmissionens familjehem under tre år och ska nu flytta till ett eget boende för första gången sedan han kom till Sverige 2015.

Vi träffas hemma hos Anna och Hasse Gustafsson i villan på Hönö, familjehemmet där Haroon tillbringat de senaste tre åren. Han har precis flyttat till sitt första egna boende, men är på besök hemma hos Anna och Hasse den här eftermiddagen. Deras egna barn är vuxna och har flyttat hemifrån och bildat egna familjer. Haroon träffade Anna när hon hjälpte till med läsläsning hemma hos henne. Efter ett tag undrade Haroon om det inte skulle bo några fler där, de hade ju så många tomma rum. De utvecklade en vänskap och Haroon hälsade på Anna och Hasse då och då. Efter ett tag fick Anna frågan frågan om de ville bli

familjehem åt Haroon och ytterligare en kille från Afghanistan. Och i juni 2016 flyttade de in.

– Jag var väldigt glad att få komma hit, berättar Haroon och skiner upp. Det var inte roligt på boendet och jag längtade efter att komma någon annanstans. Jag ville ha mer kontakt med vanliga svenskar, säger han.

Kände sig som en i familjen direkt

I början var det en del kulturkrockar hemma hos familjen Gustafsson, men Haroon har känt sig som en del av familjen från dag ett.

– Det här är mitt hem. Här får jag mat och kan sova, jag kan ta hem kompisar

och göra vad jag vill. Jag hade inte förväntat mig så mycket kärlek från en familj, säger Haroon och ler. De är så snälla mot mig.

När Haroon flyttade in hade han till en början svårt med svenskarnas noggrannhet när det gäller att passa tider. Och den svenska maten.

– Den smakar ju inte så mycket, förklarar Haroon. Men nu jag har lärt mig tycka om den. Tacos och lasagne gillar jag, skrattar han och vi konstaterar att det inte är några typiska svenska maträtter. Men jag gillar också fisk och räkor, tillägger han.

Viktigt med någon som bryr sig

Haroon har lite kontakt med släktingar som bor i Iran och Turkiet, men han säger att hans familj finns här i Sverige.

– Jag är så tacksam för allt som Anna och Hasse har gjort för mig, säger han.

När vi pratar om Anna och Hasse kommer orden snabbt och lätt.

– De är verkligen som mina föräldrar och har gjort så mycket för mig. Jag kommer aldrig att glömma det. De har också visat att de bryr sig om mig. Oavsett vad som händer. Det svårt att hitta sådana fina människor, förklarar han.

– För mig som kom till Sverige helt ensam är det fantastiskt att känna att någon bryr sig. Andra barn har ju alltid sin mamma och pappa. Jag hade ingen. Men nu finns det någon som tänker på mig så jag inte behöver känna mig ensam. Här har jag en ny stor familj med syskon och syskonbarn.

”De är verkligen som mina föräldrar, de har gjort så mycket för mig. Jag kommer aldrig att glömma det.”

Haroon går på gymnasiet i Göteborg och på fritiden gillar han att träna.

– Jag går till gymmet några gånger i veckan. Det är skönt, det är bra för kroppen och rensar hjärnan, förklarar han. Jag blir pigg och orkar plugga mer. Det är viktigt att ta hand om sig, jag varken röker, dricker eller äter godis.

När han hänger med kompisar lagar de mat, kollar på TV eller spelar TV-spel. Han har också sommarjobbat som servitör på en restaurang i närheten. Och så kämpar han med att ta körkort.

– Uppkörningen är klar. Nu måste jag bara klara teoriprovet. Jag har gjort det en gång förut, det var nära då men jag hade inte tillräckligt många rätt. Nu måste det gå, säger han.

Dags att klara sig själv

Under åren hos Anna och Hasse har Haroon inte bara lärt sig hur en familj fungerar. Han har också lärt sig hur det är att leva i Sverige.

– Du ska vara skötsam, passa tider, spara pengar, jobba och tänka på framtiden, säger han och skrattar.

Sedan några dagar har Haroon Saide flyttat till en egen lägenhet på andra sidan av Hönö.

– Det är skönt att bo själv och samtidigt lite tråkigt. Jag saknar familjen, att äta mat tillsammans och att ha någon som frågar hur det är. Och så saknar jag diskmaskinen, skrattar han. Det är jobbigt att diska för hand.

Haroon konstaterar att det är dags att klara sig själv och han ser fram emot det. När vi skiljs åt ska han hem och laga mat.

– Jag får se vad det blir, kanske köttbuller, skrattar Haroon.

familjehemssystemet

familjehemssystemet Om 5 dagar påbörjar min familj vårt uppdrag som familjehem. Jag är livrädd, och övertaggad. Jag skall erkänna att jag var skeptisk till en början. Jag betvivlade min kapacitet att vara en del av den trygghet som skulle krävas. Men sen förstod jag, att för mig är allt som vanligt; vi blir bara en till runt frukostbordet. Men för henne är det som en ny värld. På fredag får jag ett extra syskon. Och jag är så mäktigt stolt över möjligheten att vara en del i någon annans nya chans. Jag är övertygad om att där finns många fler som har vilja och möjlighet att hjälpa. Och jag tror att det kommer att generera mer än vad det tar. Jag lovar att göra mitt bästa för att finnas där för henne, som en trygg punkt när det stormar. Det är aldrig barnets fel.

Instagraminlägg från en tonårstjej i ett av våra familjehem. Instagramkontot har ett annat namn i verkligheten och har ingen koppling till artikeln här intill.

Bli Familjehem!

Räddningsmissionen vill skapa goda förutsättningar och framtidstro för barn och ungdomar som är i behov av en trygg uppväxtmiljö. Vi rekryterar, utreder, utbildar och handleder familjehem som tar emot ett barn 0-18 år i sitt hem. Vill du veta mer? Gå in på: raddningsmissionen.se/familjehem eller skicka ett mail till:

familjehem@raddningsmissionen.se

”Min förhoppning är att de som har makten också agerar.”

Nervositet. Förväntan. Rädsla. Det beskriver hur jag kände inför att öppet prata om att min förälder suttit i fängelse. Dessa känslor blandades med skam för det begångna brottet, trots att jag inte har något att skämmas för. Jag har ju inte gjort något fel, det har min förälder.

Jag blev inbjuden att dela med mig av min erfarenhet och mitt perspektiv av att ha en förälder i fängelse på en konferens i Krakow i Polen som arrangeras av COPE (Children of Prisoners Europe) som jobbar för barns rättigheter, barn vars förälder sitter eller har suttit i fängelse. Konferensen arrangeras varje år och deltar gör personer inom kriminalvården, polisen, frivården, frivilligorganisationer i Europa, samt åklagare och politiker.

Jag åkte i sällskap med personal från Solrosen, Räddningsmissionens verksamhet för barn och familjer som har eller har haft en anhörig i fängelset. Solrosen erbjuder samtalsstöd för barn och anhöriga till barn, gruppverksamheter, julfester, sommarläger, aktiviteter på andra lov och mysiga tacostisdagar.

Jag är ett av barnen som fått stöd på Solrosen. Från det att jag var tre år tills jag var nio år var min ena förälder frihetsberövad. Jag gick hos Solrosen och det hjälpte mig mycket. De som arbetar på Solrosen fick mig att inse att jag inte är ensam om min situation, jag deltog i gruppsamtal med andra barn och fick möjlighet till enskilda samtal. Det var skönt att höra en utomstående vuxen tala om för mig att skulden och skammen för brottet inte ska ligga hos mig och att det inte var mitt fel.

Det bästa med Solrosen är att de bara finns där. De anställda och volontärerna finns där som en trygg punkt. De är något bestående, något man kan lita på. När ens förälder hamnar i fängelset påverkar det barnets förtroende och tilltron till andra människor. Och om en av dem som betyder mest av allt på hela jorden försvinner från dig, överger dig, då är det inte lätt att lita på någon annan. Även om den andra föräldern finns kvar så har man frångått självklarheten att förlita sig på andra. Men jag kunde lita på Solrosen, de gav mig en trygghetskänsla på nytt. En trygghetskänsla som än idag, som ung vuxen, finns kvar.

För handen på hjärtat, det är väldigt tabubelagt att öppet prata om att en förälder eller anhörig sitter i fängelse, vilket kan innebära svårigheter att få stöd. Många som arbetar med barn och ungdomar saknar kunskap om och erfarenhet av att bemöta barn med en frihetsberövad förälder. Om man väljer att berätta om det i skolan är det ofta första gången en lärare behöver hantera ett sådan situation. På konferensen sa en 8-årig tjej ”Det är svårt att prata med sin lärare om att ens pappa är i fängelse. De kanske inte förstår och därför behandlar dig annorlunda”. Är det rimligt att ett barn ska vara rädd för att bli behandlad annorlunda i skolan för vad ens förälder gjort?

När man pratar om utsatta barn i samhället glöms barn som har eller har haft en förälder i fängelse oftast bort. Vi blir osynliga och märks inte på samma sätt. Vi kan ha en i övrigt fullt fungerande familj men fortfarande ha behov av stöd och hjälp. Barn som har en förälder i fängelse finns inom alla socioekonomiska samhällsgrupper och alla har inte ett tryggt familjeförhållande att falla tillbaka på. Den fria föräldern drabbas också och upplever ofta utmaningar och en ostabil vardag.

Under konferensen blev det tydligt att Solrosen inte är den enda organisationen som kämpar och brinner för barns rättigheter. Jag upplevde ett genuint intresse för att skapa förändring och förbättrade möjligheter för barn med en frihetsberövad förälder.

Min stora förhoppning är att de som har makten och möjligheten inte bara lyssnar på oss barn och unga utan också agerar. Kunskapen om barn med en frihetsberövad förälder behöver spridas, möjligheten till stöd måste vara en självklarhet. Människor som sitter i fängelse är ett samhällsproblem som inte kommer att försvinna, och deras barn och anhöriga borde inte behöva skämmas och känna skuld för att samhället inte pratar om det.

Sam

(heter egentligen något annat)

AKTIV KYRKA

Hur kan kyrka och hjälporganisation tillsammans bygga ett bättre samhälle? Möt Steve Chalke och Jill Rowe (London) och lär mer om teologin och praktiken bakom "Kristus-centrerad samhällsförvandling".

MER OM JILL ROWE & STEVE CHALKE

Steve Chalke är brittisk baptistpastor, FN:s rådgivare gällande trafficking och social aktivist. Efter teologistudier öppnade han en skola, ett sjukhus och ett boende för hemlösa. Utifrån den visionen föddes Oasis, som Chalke grundade 1985.

Jill Rowe är lärare, författare och pastor i Oasis. Ansvarig för Oasis värdegrundsarbete, som bl.a. innefattar 52 grundskolor – med ca 30 000 elever och 6000 medarbetare.

VAD ÄR OASIS?

Oasis är en organisation som arbetar i tio länder på fyra kontinenter för att skapa boende, utbildning, sjukvård, familjestöd och utbildning till utsatta människor. Med en värdegrund djupt förankrad i den kristna tron arbetar de för att kyrkan ska vara en förvandlande kraft i samhället med Kristus som förebild.

BETLEHEMSKYRKAN GBG FREDAG 11 OKTOBER 2019

Anmälan via www.bilda.nu/aktivkyrka

FYRA FRÅGOR I FOKUS UNDER AKTIV KYRKA

Hur formulerar vi tron på Kristus i staden i en ny tid med nya utmaningar?

Hur kan kyrkan bjuda in andra aktörer att driva socialt arbete utifrån en värdegrund som alla kan dela, utan att tro förutsätts?

Är det möjligt (och i så fall hur) att driva icke-konfessionella verksamheter på kristen grund?

Hur kan vi ta hjälp av varandras kunskaps- och erfarenhetsresurser så att vision och värdegrund implementeras i församlingar och organisationer på ett långsiktigt och strategiskt sätt?

